

Hei!

Kiinnostukseni ruotsin kieltä ja Pohjoismaita kohtaan on saanut alkunsa sukujuurista, sillä farmor on kotoisin lahden toiselta puolen. Hän ja isäni ovat puhuneet minulle ja sisaruksilleni ruotsia, mutta vastasimme heille lähes aina suomeksi. Lukion alkaessa päätin omaksua kielen niin, että pystyn itsekin kommunikoimaan sillä. Lukion toisen vuoden jälkeen taitotaso otti ison harppauksen kun lähdin Nordjobbin kautta Tanskan Skageniin kesätöihin ja kämppisten kesken valtakielenä oli ruotsi. Seuraavina kesinä suuntasin Grönlantiin ja takaisin Tanskaan, jossa asuin jälleen ruotsalaisten kavereiden kanssa.

Lukion jälkeen pääsin suorittamaan asepalvelusta Dragsvikiin, joka on Suomen ainoa ruotsinkielinen varuskunta. Täällä kielitaito vahvistui vielä lisää, vaikkakin puheeseen tarttui joitain suomenruotsalaisia sanoja, jotka myöhemmin aiheuttivat hämmennystä ruotsalaisten kanssa keskustellessa. Tänä aikana aloin myös kuluttaa enemmän ruotsinkielistä kulttuuria musiikin, kirjojen ja sarjojen muodossa.

Kiitos lukiossa vahvasti suoritettun ruotsin, ylioppilastodistus antoi useammankin opiskelupaikan ja lähdin intin jälkeen muutin Ouluun opiskelemaan ympäristötekniikkaa ja kauppatieteitä. Oulussa liityin Pohjola-Nordenin nuorisoliiton paikallisjärjestöön, jotta kielitaito ei ruostuisi aivan liikaa.

Kielitaito on mahdollistanut mahtavia kokemuksia, syviä ihmissuhteita ja se on myös toiminut valttina työmarkkinoilla. Nyt kielilähtetiläänä haluan kertoa näistä mahdollisuuksista nuorille ja hioa omia esiintymistaitoja vieraalla kielellä.

- *lisakki Tapaila*